

РЕШЕНИЕ

№ 5650

гр. София, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **247** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „Бенкомерс“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от управителя В. К., чрез адв. Ю. Н. срещу Ревизионен акт № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., издаден от И. М. Р. — началник на сектор и Б. М. А. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., в частта потвърден с Решение № 1652/30.10.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Претендира се постановяване на решение, с което да бъде отменен Ревизионен акт № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., в потвърдената с решението част, както и да се присъдят в полза на жалбоподателя направените по делото разноси и адвокатски хонорар.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят „Бенкомерс“ ООД, чрез адв. Н. поддържа жалбата. В последното по делото проведено открито съдебно заседание не се представлява, депозирано е писмено становище от пълномощника на жалбоподателя, в което се изразява становище по същество на спора и се претендира присъждане на направените в производството по делото разноси.

Ответникът по оспорването се представлява от юрисконсулт С., с пълномощно по делото, която намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде

отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220319007506-020-001/25.11.2019 г., връчена по електронен път 28.11.2019 г., изменена със Заповеди №Р-22220319007506-020-002/28.01.2020 г., №Р-22220319007506-020-003/27.02.2020 г. и №Р-22220319007506-020-004/16.03.2020 г., е възложено извършването на ревизия на „Бенкомерс“ ООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2014 г. до м. 09.2017 г. и от м. 11.2017 до м. 12.2018 г. Срокът за приключване на ревизията е до 24.04.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220319007506-092-001/21.05.2020 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-00-3752#5/13.07.2020 г. е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД, което е прието от органите по приходите за процесуално допустимо, а по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., издаден от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 11.08.2020 г.

На ревизираното лице са връчени 2 Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220319007506-040-001/29.11.2019г. и № Р-22220319007506-040-002 /27.02.2020 г. В хода на ревизията е установено, че за ревизирания период дружеството развива дейност в 2 направления - производство на безалкохолни напитки и транспортни услуги. През 2014 г. е експлоатирано заведение за бързо хранене, намиращо се на 7 етаж на административна сграда в [населено място],[жк], [улица]. От 15.12. 2014 г. същото е отдадено под наем. До края на 2015 г. производството на безалкохолни напитки е извършвано в сградата на същия адрес, а през 2015 г. цехът за производство е преместен в [населено място]. Произвеждат се безалкохолни напитки собствена марка „Бени“, както и напитки по поръчка на клиенти с тяхна собствена марка: „Аро“ на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ“ ЕООД, марки на веригите БМ Маркет, Фреш Маркет, Хранкомерс. Транспортната дейност се осъществява по договор от 22.02.2012 г. с „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД в качеството му на изпращач на стоки до клиент и „БЕНКОМЕРС“ ООД, в качеството на доставчик, ведно с приложения от №1 до №3. Доставчикът се задължава да извършва от името и за сметка на „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД обслужването на доставките, които „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД дължи на свои контрагенти. Отчетността на дружеството е заведена съгласно изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч./, като нарушения не са установени.

На основание чл. 45, ал. 1 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „НОВ АВТО СВЯТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за резултатите от която е изготвен Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22220220018035-141-001 от 30.04.2020 г. На дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ № П-22220220018035-040-001/06.02.2020 г., с което са изискани доказателства във връзка с фактури №[ЕГН] 21.06.2018 г. и №[ЕГН] 23.06.2018 г., с начислен ДДС 3 001,67 лв. и предмет на доставките строителни материали – зидарски разтвор, комини

тела, тухли, тел, профил ЦД, пирони и др. Документи не са представени.

При проверка в електронния регистър на НАП е установено, че дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС от 19.11.2019 г. За проверявания период задълженото лице е декларирало дейност търговия на едро с дървен материал. Разполагало е с назначени лица на трудови договори, имало е регистрирано ФУ. В хода на насрещната проверка не е установено мястото на изпълнение на доставките, техният вид и произход. Не са представени доказателства за счетоводното им отразяване при доставчика, както и за лицата приели и предали стоките. От ревизираното лице са представени двете фактури, които са осчетоводени през м. 07.2018 г. Не са открити счетоводни записвания, свързани с извършено плащане. Не са представени данни къде са вложени закупените материали. С възражението срещу РД е посочено, че строителните материали са закупени във връзка с преустройство на склад, който е нает от „ЛИНДСТРЪОМ“ ЕООД, но от приложения Анекс № 13/01.12.2018 г. към Договор за наем №12/01.12.2011 г. е установено, че ревизираното лице не е страна по наемните правоотношения. На основание чл. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, не е признат данъчният кредит по посочените фактури.

В РД е посочено, че в данъчен период м. 05.2018 г. задълженото лице е ползвало данъчен кредит по фактура №87/11.05.2018 г., издадена от „БУЛ МОТЪРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 1 050,00 лв., предметът на доставката е гуми – 12 бр. Към фактурата е приложен фискален бон, като устройството е регистрирано на адрес [улица] обект за предоставяне на консултантски услуги. За извършеното плащане са направени счетоводни записвания от ревизираното лице/разходен касов ордер №263/11.05.2018 г./ Установено е, че доставчикът не е отразил фактурата в отчетните регистри по ЗДДС за съответния данъчен период и данъкът не е начислен на основание чл. 86 от ЗДДС.

С възражението срещу РД ревизираното лице е представило ППП от 15.05.2018 г., „Бенкомерс“ ООД предава на П. П., Е. П. и С. С. – шофьори, гуми придобити по фактурата от 11.05.2018 г. Посочено е, че от доставчика не са представени документи за придобиването на гумите. На същото основание е отказан данъчният кредит по процесната фактура.

Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит по 4 фактури, издадени от „СКЛ 1“ ЕООД, ЕИК 20358556 в данъчни периоди м. 08, м. 09 и м. 12.2015 г. с начислен ДДС 10 483,00 лв. и предмет на доставките авансово плащане по договор МКТП, кабели, окончателно плащане по договор МКТП, кабел, кабел 20ККА 210 м. и уредба мерене. От „БЕНКОМЕРС“ ООД е извършено плащане по цитираните фактури по банков път, като са представени съответните счетоводни записвания. При преглед на документите е констатирано, че не са представени договор и ППП. Не е установено, мястото където са предадени стоките, как са транспортирани и за чия сметка. Не са представени данни къде са вложените закупените стоки от ревизираното лице. При извършена справка в електронния регистър на НАП е установено, че доставчикът не е отразил фактурите в отчетните регистри по ЗДДС за съответния данъчен период и данъкът не е начислен на основание чл. 86 от ЗДДС. Дружеството е deregистрирано по реда на ЗДДС от 28.03.2016 г. Последната подадена СД е за данъчен период м. 09.2015 г. и е с нулеви стойности.

С възражението срещу РД ревизираното лице е представило Разрешение за ползване №СТ-05-1555/17.10.2016 г. на Външно ел. хранване на „Цех за производство на газирани безалкохолни напитки“, [населено място], Констативен акт от 09.06.2016 г.

за установяване годността за приемане на строежа, Счетоводни справки за салда на сметка 204 Машини и съоръжения и за движението по сметка 4011 Доставчици. Прието е, че представените документи не удостоверяват получени доставки от „СКЛ 1“ ЕООД.

В хода на ревизията е установено, че за данъчен период м. 07.2014 г. дружеството е включило в дневника за покупки данъчен документ №[ЕГН]/03.07.2014 г., издаден от „СЕРМА БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС 4 380,33 лв. и предмет на доставката бутилки, като фактура, с положителен знак. Доставчикът го е включил с отрицателен знак. Направен е извод, че този данъчен документ е кредитно известие, поради което чрез включването му в дневник покупки с положителен знак на ревизираното дружество на практика неправомерно е упражнило данъчен кредит в двоен размер по КИ в размер на 8 760,66 лв., поради което на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС същият подлежи на корекция. С подадена СД вх. №22031138173/14.08.2014 г. за м. 07 е деклариран ДДС за внасяне в размера на 11 267,98 лв., който е внесен със закъснение. Посочено е, че предвид непризнатия кредит резултатът за периода се променя от ДДС за внасяне в размер на 11 267,98 лв. на ДДС за внасяне в размер на 20 028,64 лв. За разликата от 8 760,66 лв. е начислена лихва в размер на 5 098,93 лв. В разпоредителната част на РА обаче липсва корекция на деклариания резултат за данъчен период м. 07.2014 г., установено е обаче задължение за лихви в посочения размер /без установено задължение за главница/.

Жалбоподателят е оспорвал установените задължения за лихви в размер на 5 108,67 лв. в данъчен период м. 07.2014 г., като твърди че органите по приходите не са направили корекция на дължимия данък /не са установили задължения/, а са посочили само деклариания от дружеството данък в размер на 11 267,98 лв. Следователно, са начислени лихви, без да е налице главница. Относно отказания данъчен кредит по фактурите издадени от „СДЛ 1“ ЕООД сочи че в хода на ревизията с ИПДПОЗЛ не са изискани документи относно този доставчик. От представените документи се виждало, че всички фактури са свързани с изграждането на външно ел. захранване на цеха в [населено място]. Захранването е прието от комисия и заприходено като актив, както и уредбата за мерене, въпреки че е вложена в изграден трафопост. Кабелите са вложени при направа на връзката между трафопоста и захранването на ЧЕЗ, както и между трафопоста и цеха за безалкохолни напитки. Документи свързани с обекта били представени с възражението срещу РД. Приложил като доказателство и окончателен доклад на строителния надзор и спецификация на вложените материали в трафопост. Материалите са били съхранявани на строителната площадка в [населено място], за което представил складови разписки, а са доставени от ревизираното лице със собствен транспорт. Т. е транспортиран от производителя ПС „ЕЛЕКТРИК“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК].

Относно доставките на гуми от „БУЛ МОТЪРС“ ЕООД твърдял, че доставчикът е с валидна регистрация по ЗДДС и предполага, че е допусната грешка при отразяване на продажбите. Данъкът е начислен вероятно на база отчета за продажбите. Тъй като не е правена насрещна проверка на този доставчик тези обстоятелства не са установени и тъй като не са предприети никакви действия от страна на органите по приходите, това е в ущърб на дружеството. Счита че протоколът за монтаж на гумите е напълно достатъчен за доказване на реалността на доставките.

Относно доставките от „НОВ СВЯТ“ ЕООД твърдял, че не се е запознал с ПИНП, както и доказателства свързани с проверката, поради което не е могъл да прецени

какви процесуални действия са извършени и му е нарушено правото на защита. Прилага процесните фактури и фискални бонове. Оспорва твърденията, че строителните материали не са свързани с последващи облагаеми доставки, тъй като са предназначени за изграждането на преградна стена. Дружеството било сключило договор с „БЕНИ БИЛДИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], за поддръжка на сградата на [улица]. Съгласно договора дружеството извършва дейностите по ремонт, преустройство, поддръжка и заплащане на комунални услуги, за които „БЕНИ БИЛДИНГ“ АД дължи съответното възнаграждение, което се фактурира ежемесечно. Ревизиращият екип бил видял тези документи на място, а същите са налични и в съответните дневници и справки. Прилага договора, фактура от 07.08.2018 г. и описание на разходите. Предвид изложеното счита, че има право на приспадане на данъчния кредит по процесните фактури и прави искане за отмяна на РА в оспорената част.

Така и оспорил РА по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред Директора на ДОДОП – С., във връзка с което е постановено Решение № 1652/30.10.2020 г. на заместник-директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с което е: 1/ отменен РА № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2014 г. и м. 06.2018 г., ведно с начислените лихви; 2/ изменен РА № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., в частта на установените задължения по ЗДДС в данъчен период м. 05.2018 г., като установения с РА данък за внасяне в размер на 2 374,10 лв. е определен на данък за внасяне в размер на 1 324,10 лв., ведно с начислените лихви и 3/ потвърден РА № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г. в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 08, м. 09 и м. 12.2015 г.

В хода на съдебното производство бяха допуснати и приети заключенията на вещите лица по съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ и съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Съдът ги кредитира изцяло, като пълни, обективни и безпристрастни, въз основа на всички писмени доказателства, приети в хода на съдебното производство.

Вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза е имало за задача да установи дали са изпълнени в пълен обем и съгласно строителната документация, дейностите и вложени ли са материалите, отразени във фактури № [ЕГН]/07.08.2015г., № [ЕГН]/31.08.2015г., № [ЕГН]/08.09.2015г., № [ЕГН]/09.12.2015г. и в договор от 01.08.2015г. за проектиране и изграждане на БКТП.

В представеното и прието заключение вещото лице сочи, че съгласно Договор от 01.08.2015г. жалбоподателят „Бенкомерс“ ООД възлага на „СКЛ-1“ ЕООД да изготви: 1 ./ проект на „външна връзка KW20/04A" и 2./ Изграждане, доставка и монтаж на БКТП и РОМЗ KW20/04A . Съгласно т. 3.1 от Договора Възложителят се задължава в 15 дневен срок от сключването на договора да заплати 50% аванс от договорената обща сума (61 500 лева без ДДС). Останалите 50% заплаща след доставката, монтажа и пускане в експлоатация на съоръжението.

Експертът е установил, че предмет на фактури № [ЕГН]/07.08.2015г. и № [ЕГН]/31.08.2015г. са авансово и окончателно плащане по договор за МКТП, РОМ и кабел 20kWА , като при оглед на място на УПИ 1-15005, кв. 134Д, [населено място] е имало монтирано трафопомещение (БКТП тип ВМ01), което съответства на одобрената проектна документация. Предмет на фактура № [ЕГН]/08.09.2015г. е доставка на 210м. кабел 20kV А , като съгласно проектната и строителната документация (акт обр.12/07.05.2016г.) на място е положен 180м. кабел САХЕКТ

185мм (60м. 3x185мм.)

Предмет на фактура № [ЕГН]/09.12.2015г. е доставка на уредба мерене, като съгласно проектната и строителната документация разпределително устройство средно напрежение в БКТП е оборудван с „модул мерене с мощностен разпределител“ -1бр. , като от външната страна на трафопомещението има монтирано табло (ТЕПО).

Експертът посочва още, че от огледа на място е установил, че в УПИ I-150005, за С., кв.134д, по плана на [населено място] , на уличнорегулационната линия има монтиран и въведен в експлоатация БКТП тип ВМ01. Съоръжението представлява монолитна стоманобетонна комплексна разпределителна уредба, пригодена за пренасяне и монтиране на избран терен. Същото включва основи (фундамент) и стени, ЗП 7,44кв.м., покрива е бетонна плоча, която се монтира допълнително и се свързва към конструкцията с болтови съединения и планки. Стените на трафопомещението (БКТП) от вън са измазани с минерална мазилка, вратите са изпълнени от алуминиеви профили.

Съгласно проектната документация трафопомещението (БКТП) е монтирано в изкоп с размери 4,20м/3,50м. и дълбочина до здрава почва, като е насипана пясъчна подложка до -0,7м. от терена. Съгласно строителната документация за обекта, БКТП е оборудван с ел. съоръжения в цехова обстановка. Трафопомещението (БКТП) е предаден за експлоатация на ЧЕЗ Разпределение България АД и вътрешен оглед не може да бъде извършен, но видно от строителната документация същият е оборудван в съответствие с одобрения проект по част електро.

Изпълнено е външно ел. захранване на БКТП с кабел СрН 20kV с дължина 60м., положен в изкоп през урегулирания имот от К. 20KV на БКТР в УПИ 1-150003, до нов РОМ монтиран на съществуващ СРС на В. 20кУ „М.“ също в УПИ 1-150005.

В приетото заключение по допусната до изслушване съдебно – счетоводна експертиза, на въпроса дали е водена аналитична счетоводна отчетност за съответните сметки за доставка на материали, транспортни услуги и извършване на СМР, съобразно изискванията на приложимите счетоводни стандарти, вещото лице отговаря положително, като в констативно-съобразителната част на заключението е изготвило таблици, в които подробно е описало как е достигнал до това заключение.

На следващо място, експертът сочи, че установените в резултат на проверките факти и обстоятелства, подробно изложени в констатациите по първи въпрос, дават основания да се твърди, че счетоводните записвания във връзка с тези фактури са извършени своевременно, в хронологичен ред, съответстващ на извършването им, при спазване изискванията на действащото законодателство.

При съобразяване със задачата на експертизата, като е взело предвид изменението в Решение № 1652/30.10.2020 г., с което е определен данък за внасяне в размер на 1 324,10 лв., и предвид внесените от ревизираното лице 1 321,10 лв., дължими за данъчен период м. 05.2018 г., вещото лице е определило, че размерът на главницата и лихвата се явяват 3,00 лв. по фактура № [ЕГН]/23.05.2018 г., издадена от „ДЖОБС.БГ“ ЕООД.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице с правен интерес и

активна легитимация за оспорването на процесния Ревизионен акт, издаден от орган по приходите при ТД на НАП С. –град, в частта потвърден с Решение № 1652/30.10.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Депозирана е до териториално и материално компетентния да я разгледа съд, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спорът в настоящото дело се състои в основателността на извършената с РА корекция на данъчни периоди м. 08.2015 г., м. 09.2015 г. и м. 12.2015 г. на приспаднатия от „БЕНКОМЕРС“ ООД данъчен кредит. В тази връзка спорните факти по делото обхващат реализирането на документираните с 4 фактури доставки от „СКЛ 1“ ЕООД. Предмет на тези доставки са авансово плащане по договор МКТП, кабели, окончателно плащане по договор МКТП, кабел, кабел 20ККА 210 м. и уредба мерене според записаното в самите фактури, които са първичният счетоводен документ за тях, чрез който задълженото лице претендира за възстановяване платения данък, начислен по тях. Видно от същите е, че са за стоки и авансово плащане по тях, а именно: Фактура 11/07.08.2015 г. е с предмет „авансово по договор за мктп, роле и кабел 20 кка“. фактура 13/31.08.2015 г. е с предмет „окончателно плащане по договор за мктп, роле и кабел“, фактура 14/08.09.2015 г. е с предмет „кабел 20 кка 210 м“, а фактура 17/09.12.2015 г. е с предмет уредба мерене“. Въпреки това вписване в самите първични счетоводни документи, фактическите твърдения на жалбоподателя са за получени услуги, за което е представен единствено договор от 01.08.2015 г. с цена 61 500,00 лв. без ДДС, като се твърди, че фактурите са издадени във връзка с изпълнение на този договор. При така формулираните твърдения и представените доказателства са видни и явни несъответствия, които разколебават възможността за кредитиране на представените в тази връзка доказателства. На първо място не съвпада предметът на фактурите с предмета на представения договор /по договора са договорени само услуги/, не съвпада цената /стойността на фактурите без ДДС е 52 440,00 лв./Посоченият като доставчик „СКЛ 1“ ЕООД не е включил фактурите в дневниците си за продажби, което е безспорно от извлечение от дневниците му за периода от м. 08.2015 г. до м. 03.2016 г., в който период „СКЛ 1“ ЕООД е deregистриран за целите на ЗДДС. Договорът действително е представен едва с възражението срещу РД, както посочва и ответника, тоест след запознаване е констатациите на органите по приходите, че доставки по фактурите от „СКЛ 1“ ЕООД не са доказани.

Твърденията за получени доставки във връзка с проектиране и изграждане на външно ел. хранване на експлоатирания от „БЕНКОМЕРС“ ООД цех за производство на газирани безалкохолни напитки, по-конкретно на БКТП е конкретни параметри, се опровергават от многобройните документи, част от строителната документация към строежа, а именно разрешението за строеж е от 30.10.2015 г. /представено като част от документите, по които е работило вещото лице по приетото заключение на съдебно-техническата експертиза/, поради което не може да се приеме, че през м. 08.2015 г. е извършено договореното по договора /съдържание на фактура 13/31.08.2015 г. е окончателно плащане по договор за мктп, роле и кабел“/. Останалите

строителни книжа, налични по делото относно извършените СМР на строежа също са с дати, след окончателното плащане по договора, следователно не може да се приемат за доказани фактите, на които се позовава жалбоподателя обуславящи право на данъчен кредит по фактурите от „СКЛ 1“ ЕООД. По делото е представено и копие на проект, който е изготвен от друго лице, което няма общо с доставчика по спорните фактури, а не от „СКЛ 1“ ЕООД. Положен е печат на дружество „Никол -76“ ЕООД и не е видна връзка със „СКЛ 1“ ЕООД. В актовете обр. 12 /към Наредба № 3/2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство/, като изпълнител е вписано също друго дружество, а именно „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД. Последното съдът намира, че безспорно опровергава твърденията, че „СКЛ1“ ЕООД е изпълнило услугите по проектиране и изграждане на обекта. Представения по делото договор между „СКЛ1“ ЕООД и „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД не доказва изпълнение по него, ако пък доказва изпълнение на услуги между „СКЛ1“ ЕООД и „ПС ЕЛЕКТРИК“ ООД, то се оборва твърдението за доставки пряко между „СКЛ1“ ЕООД и жалбоподателя.

По отношение на приетите по делото експертизи, от техническата експертиза стана ясно, че фактурите документират доставки времево поставени преди твърдените строителни дейности с месеци, което поставя под съмнение част от доставките да са били и стоки. Липсват дори фактически твърдения за адреса на обекта на доставчика, от който са закупувани кабели и др. стоки, за които се твърди, че са вложени в строежа. Не е доказано, че „СКЛ 1“ ЕООД е разполагало със стоките, от съдебно-счетоводната експертиза е видно, че не са представени счетоводен регистър на сметка 304 Стоки на доставчика. Задачата на вещото лице включваше да отговори въз основа на наличните документи по какъв начин са осчетоводени доставките при двете страни, при което е видно, че такъв регистър, още по-малко аналитичен регистър на сметка 304 Стоки на доставчика, не е наличен по делото нито допълнително представен. Липсата му, както и липсата на покупни фактури, налага извода, че не е доказана възможност „СКЛ 1“ ЕООД да достави стоки на жалбоподателя. В тази връзка от подадените от „СКЛ 1“ ЕООД отчетни регистри по ЗДДС за относимите периоди е видно, че там липсват включени покупни фактури, които биха могли да бъдат относими към стоки от спорния вид. В тази връзка, при обема на събраните по делото доказателства и изпълнените и приети по делото експертизи, твърденията на жалбоподателя са недоказани. Нито в хода на ревизията, нито впоследствие са ангажирани доказателства, които по несъмнен начин да удостоверят възможността на доставчика да извърши фактурираните доставки. Предвид изложеното правилно е прието, че жалбоподателят няма право на данъчен кредит по процесните фактури в данъчни периоди м. 08, м. 09 и м. 12.2015 г.

След изменението на РА с решението, в частта за данъчен период за м. 05.2018год. допълнителното задължение възлиза за м.05.2018г. на главница от 3, 00лв. и лихва от 0,65лв., произтичащо от отказано право на данъчен кредит по фактура № 70000145531/23.05.2018год. издадена от „ДЖОБС.БГ“ ЕООД, с данъчна основа 15лв. и ДДС 3лв., тъй като същата фактура не е била представена от жалбоподателя. Същото безспорно се установява и от заключението на вещото лице, което съдът кредитира по изпълнената ССЕ,

неоспорена от страните.

С оглед на изложените съображение и съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Бенкомерс” ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от управителя В. К., чрез адв. Ю. Н. срещу Ревизионен акт № Р-22220319007506-091-001/04.08.2020 г., издаден от И. М. Р. — началник на сектор и Б. М. А. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., в частта потвърден с Решение № 1652/30.10.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, за установени допълнителни задължения по ЗДДС вследствие на непризнат данъчен кредит в размер на 15 649,08лв., представляващи общо главница в размер на 10491,30лв. и лихва 5 154, 13лв. за м. 08,м.09 и м.12.2015г. и допълнително задължение за главница от 3, 00лв. и лихва от 0,65лв. за периода на м. 05.2018г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: